

మీరే... చెప్పండి.....!

రచన :

శ్రీ కె బలరాంప్రసాద్

[గతసంచిక తరువాయి]

'నాకోసం లేదంటూ' ఖండితంగా చెప్పింది సరోజ.

'లోపల మాత్రం ఏదోవుంది. ఏమీ లేకపోలే నీయింక ప్రశ్నలో ఆర్థం ఏమిటి?' మానంగా వుండి పోయింది సరోజ.

సరోజ మానం ఒక సమయంగా కనుకొని అన్నదిలా పడ్డ.

'మానం'గా వుంటే సగం అంగీకరించినట్లే' అన్నాడు మన పెద్దలు. నువ్వు సగం అంగీకరించావు, నీ మానమే చెప్పింది!

'ఈ అంగీకారాలన్నీ వింటోంటే తిక మకగా వుంది'

'కేపు రాత్రయ్యే సరికొచ్చి వుండవు. అన్ని తెలిసి పోతాయి సరోజా! అప్పుడు వాకంటే నువ్వే - గొప్ప దానిపోతావు'

'ఏం గొప్ప?'

'ఎండకు నా నోటిలో చెప్పించాలని చూస్తావు?' కొంచెంసేపు ఆగి - ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి:ట్లు మళ్ళీ అన్నది పడ్డ.

'నువ్వేమీ బెంగపడవలసిన పనేలేదు అంతా - నేను చూసుకొంటాను. తర్వాత - మన మాటలు ఎవరికీ చెప్పకూడదు! జాగ్రత్త!'

కొద్దిసేపటి తరువాత - ఎవరిదారి వారు కట్టారు. ఆమె ఏమన్నది - తనేం విన్నది ఆర్థంగాని పరిస్థితిలో యిరికింది, అమాయకపు సరోజ.

వింతగా ఆమెకళ్ళు రెపరెప లాద్దోంటే - మనసు - ఎటో - రివ్యూమని ఎడల్తోన్నట్లు వుండి - గుండె దడదడ ఆధికమైంది.

'ఈ తుస్తకం కావాలి సరోజా' అంటూ - పెట్టలోనుదాని, తీసి చూపిస్తూ అంది పడ్డ.

తుస్తకం అట్టకై ఒక 'స్త్రీ' వగ్నంగా వున్న

తృప్త్యం-సరోజను కలవరపరేని, సిగ్గుతో అసహ్యంగా రెండు గుూ మూసేసుకుంది.

‘ఒక్కసారలా అయిపోయావేం?’

‘ఛీ! ఆ బొమ్మను చూస్తోంటే... ఆస్పలు అలాంటి బొమ్మ ఎందుకంది అక్కడ?’

‘నువ్వలాంటి వారి కోసం’

‘నువ్వ ఆడదానివి కాదూ? సిగ్గు విడియంలేవు?’

‘అందుకే-మొన్న నీనిమా పాల్లో, కృష్ణ ప్రక్కన కూర్చోన్నావు’

‘కదా!’

‘అరవట, నరదాగా అన్నాను. ఇలాంటి పుస్తకాలు చదివితే-మాంచి యిది కస్తోంది’ అంది పద్మ.

‘చదువే రాదు నాకు. ఇంకాకీ పుస్తకంతో ఏముంది?’ అడిగింది మామూలుగా సరోజ.

‘చూద్దువుగాని’ అంటూ-ఒక్కొక్క పుటను మాం దుకి తిరగ కస్తో-చూస్తోంది.

‘మరీ అసహ్యంగా వున్నాయి బొమ్మలు! బట్టలు లేకండా, ఆడవాగ్నూ - మగవాగ్నూ కలిసి ఎలా వున్నారు?’

‘అలా వుండటంతోనే వుండోయ్ ‘హాయి’!’

‘నిజంగానా కదా?’

అమాటకు సవ్యాస లేదు పద్మకు.

‘నా మాట యిప్పుడేలా వింటావా?’ అడిగింది.

‘చెప్ప, అదేమిటో!’

‘తర్వాత, మాంచి బొమ్మల్ని పూర్తిగా చూడం’టూ ఆ పెళ్ళి పుస్తకాన్ని పూర్తిగా చూపించేసింది పద్మ.

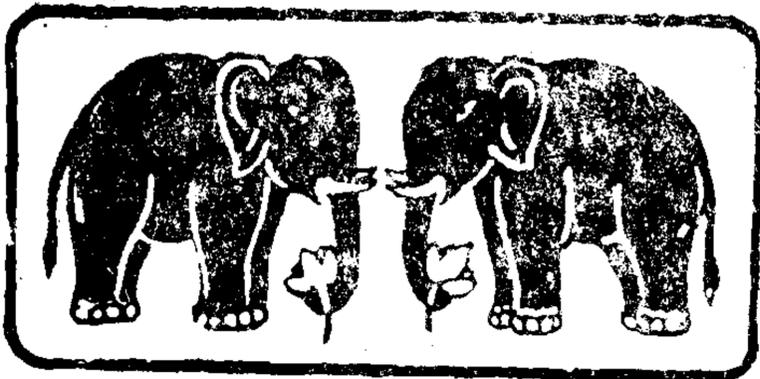
అంతా చూచిన సరోజకు-వీ మొకం క్రమ్యుట్ల య్యింది. ఆమె స్థితిలో వుండో. ఆమెకే తెలియదు. రెప్పలు మర్తు గా గిడుతలు కస్తోన్నాయి కరీరం నిండా స్వేద విందువులు ఆరించి-పలుచగా బాకట్ అంచుల్ని తడి చేశాయి.

‘ఏమిటిది? ఎందుకీలా జరుగుతోంది?’ అని ఎన్ని సార్లూ తనను తానే ప్రశ్నించుకొంటోంది సరోజ.

ఆమెస్థితిని యింకా, తన చెప్పుది చేకల్లోనికి తెచ్చు కోవాలి! ఈ ఆనకావాన్ని వినియోగించుకొని సరోజకు పిచ్చెక్కలా మరీ యింకా పెళ్ళి గూర్చి టూపిక్ ను కొనసాగిస్తోంది పద్మ.

పద్మ చూపించిన బొమ్మల పుస్తకాన్ని ఎంత మరిచి పోదా మన్నా, లాభం లేక పోతోంది సరోజకు. ఆ బొమ్మల్లో వున్నట్టే మనుషులూ వుంటారా? ‘హాయి’ అంటే అదేనా? మున్నగు ప్రశ్నలు సందేహాలూ సరోజ మెదడు నిండా ముసురు కోన్నాయి.

ఆమె ఆలోచనలు ప్రతిక్షణం అటువేసే కేంద్రీ కరించి వున్నాయి! ఆమె చెవుల్లో పద్మ మాటలే

వేదమనివారి అపూర్వ తయారీంపులు!!

- అర్ట్ సిల్క్ జనుభానాలు,
- కాటన్ కార్పెట్లు,
- బెడ్ షీట్లు,

మేము వైరభాలకు అతి నవీన యంత్రసాధనముతో చిరకాలముగా తయారీస్తున్నాము. ఏజెంట్లుకు మంచి కమిషన్ ఇవ్వబడును. ఏజెన్సీ వివరాలకు రాయండి.

కే.వీ.కాట్, కార్పెట్లు, ఛేర్ కాంప్ కార్పెట్లు మా ప్రత్యేకత.

PHONE: 644

VEDAMANI TEXTILES

P. B. No. 511

BHAVANI - 638 301.

మాత్రోసులోన్నాయి.

ఒక సందేహం వచ్చింది సరోజకు. 'పద్మ కూడా ఆ బొమ్మలాగే?'

'మరలా - అడిగితే గానీ, తెలియద'ను కొంటూ - వున్నారేంగా, పద్మ దగ్గరి కొచ్చింది ఆమె.

మధ్యాహ్నం భోజనం ముగించి కస్తూరి పద్మ సరోజ రాకకు సంభ్రమాశ్చర్యాలు చెందలేదు.

'ఎలా ఆడగటం?' అనే ప్రశ్న సరోజలో నిలిచి పోయింది. సంతోషిస్తోనే వుంది.

'భోంచేకావా?' అడిగింది పద్మ.

'ఆ...!' అంటూ తలను వూపింది భావయోక్తంగా సరోజ.

'కూరేంటి?'

చెప్పింది సరోజ!

'పద్మా!' మెల్లిగా పిలిచింది ఆమె.

'ఏమిటి' అలా చూసింది పద్మ.

'ఆ పుస్తకం...!'

విషయం పద్మకు అర్థమైనా ఏం తెలియకట్టు -

'ఏ పుస్తకం?' అన్నది ప్రకృతార్థకంగా.

'నవవ్య చూపించావే... అదీ!'

'నాకు కరిగా గర్భరావటం లేదు. పుస్తకాలంటే అదే వుంటాయి ఏదని తెలుస్తోంది?'

'ఇరకాటంలో పడిన మనిషిలా - అయిపోతోంది సరోజ. ఆమె చేతనే పరించాలని పద్మ తాపత్రయం.

క్షణం గడిచిన పరువార తనకున్న పరిజ్ఞానంతో - వివ వివరంగా చెప్పింది సరోజ.

'అమ్మవోంగా! ఆవేళ ఛీ! అంటూ అసహ్యించు కొన్నావు. ఈ వేళ అదే కావాలా?'

'మరి...!'

'మరిలేదు - గిరిలేదు'

'పద్మా! త్వరగా పుస్తకం యివ్వ'

'ఇచ్చేముందు ... ఒక మాట ...!'

'చెప్పు వరి'

'వింటావా?'

'వింటాను' విధిలేక అనేసింది సరోజ.

మన్నికకు, అన్వదానికి...
పంజా లుక్స్ వారి
మాస్టర్ ఫాంటెక్స్
వైన్ బనియన్లనే వాడండి.

ఆంధ్రా మరియు, ఒరిస్సా ఏజెంట్లు: -
దుర్గా ఏజెన్సీస్ పి. డి. నెం. 84, వికాఖపట్నం-4,
అంధ్రప్రదేశ్

చీటికలో - తీసి యిచ్చిందామెకు పుస్తకాన్ని పద్మ అరలింకకీ ఆడగకతనైన విషయం ఏ విధంగా ఆడగాలో తెలియడం లేదు సరోజకు.

అడిగితే - పద్మ ఏమనుకొంటోందానన్న భయం - అయినా గుండెధైర్యంతో అడిగింది.

'పద్మా! నవవ్య యిలాగే వుంటావా?'

పొట్ట చక్కాయేట్లు నవ్విందా ప్రశ్నకు పద్మ. 'నవవ్య తావే?' అన్నది సరోజ.

'నీ మాటలకేం చెయ్యమంటావు?'

'పద్మా! నిజం చెప్పు. తప్పుగా అడిగానా?'

'కాదు. నాలుగరోజులు పోతే - నవవ్య - ఈ బొమ్మలాగే...!'

'ఛీ... ఛీ...!'

'మరి జీవితం అంటే, ఈ బొమ్మలా వుండటమే!'

'అదా - మగా - కలిసి ...'

'వుంటేనే - అందం - ఆనందం - హాయి!'

'నవవ్య...'

'నేనూ మావూరుగా రూ రూపొందించుకుంటాను అంటూ ఓ బొమ్మను చూపించింది పద్మ.

ఒక స్త్రీ ఒక పురుషుడు తమయితరంతో అర్థ నన్నంగా ఒకరినినొకరు పెనవేసుకొని మంచంపై పడున్న చిత్రం అది!

ఒళ్ళంగా గగన్బద్ధించుకుందామో సరోజకు.

'జీవితం అంటే ఇదేవా? ఆసలు 'జీవితం' అనే పేరు ఎందుకు ఎలా వచ్చింది?'

సోజలో అన్ని ప్రశ్నలే! సమాధానాలు తెలియవు ఆమెకు!

‘జీవితంలో క్రథను దళ ఆంకరించేమందు అదంటే ఏమిటో తెలియనివారు. ఒక అవగాహనంకూడా లేని వారు మనలో చాలా మంది వున్నారు. వారికి తెలిసిందల్లా, ఎడటి వార్ని ప్రశ్నించటమే.

సమాధానాలు సరిగా ఎక్కడ దొరుకుతాయి? పద్మలాంటి వారి దగ్గరా? కాదు. ఆయితే నురక్కడ? అనుభవాన్ని మించిన జవాబులే లేవు. మరయితే -

అనుభవమన్నది ఎక్కడనుంచి వుట్టకొస్తోంది? పునీతులా? వాతావరణమా? సంవరించే ప్రదేశమా? చేసే సావాసాలా? ఏటినుంచే అంటాను. నిజమేనా? మీరే చెప్పండి.

ఇక్కడ ‘అనుకరణ’ను గూర్చి చిన్న విషయం చెప్పడలిచాను, అదేమిటంటే -

చాలామంది, యువతీ యువకులలో ఎడట వారిని అనుకరించాలని తాపత్రయ పడతారు. ఆలా చేస్తూ వున్నారూ కూడానూ.

అనుకరించేది మంచి భావాలా? చెడు భావాలా? అనేదే యిక్కడ ప్రశ్న.

మొదటిదాన్ని అనుకరించట్లయితే గొడవ వుండదు. ఏది మంచి! ఏది చెడు? తెలియనివారు అమాకంగా, మోసపోయేవారు రెండో దాన్నే అచరిస్తారు, కారణం వాతావరణ ప్రభావం! దానికి బలీ కనువులే పోతారు. ఈ మాడల్లో వాస్తవం తోణి! సలాడి వుండో లేదో చెప్పవల్సిం వారు మీకే?

భగ్న శ్రేమికణ్ణి చూచి అనుకరించే వారు కొందరయితే, నైతికంగా పరిణం చెందే కొందరు!

ముఖ్యంగా పెద్దలు పిల్లల కట్ట తగు జాగ్రత్త పహించి పద్మలాంటి మోసగాళ్ళకు, అవకాశ వాడుకూ తగిన గుణపాఠం చెప్పడం మంచిది!

కంచె చేసు మేస్తోన్న ప్యవస్థలో? ఏముంటోంది? స్వార్థం ఆవివీతి కేరుకు పోయివున్న పద్మలాంటి యువకులు కామాంధత్వంతో పెచ్చుకగి పోతోన్న స్పృహ లాంటి యువకులు సమాజానికి చీడ వురుగులు!

అటు ‘స్త్రీ’ జాతికి - అటు ‘పురుషు’ జాతికి

కలవంపులు! కళంకాలు!

వారలా వుండటం మూలాన అంబూ అంటే నన్ను దుఃఖిస్తాయం కూడా మనలో కల ఎత్తే ప్రమాదం వుంది. ఈ పాటికి మీమా అలాగే వూహించకేరా? అది మాత్రం తప్పు!

ఈ ప్రపంచం ఒక యింద్రజాలం! రకరకాల చిత్ర విచిత్రములు సృష్టిగా యిమిడి వుంటాయి!

దుర్వారన ఒక వూవులో వుంటే దిక్వ్యవ్యాపికం చేసే నువాసనగల వూవు మరోటి వుంటోంది! ఏదీ లేక యింకోటి వుంటోంది.

ఇదే! సృష్టిరహస్యం! ఒక టౌచిత్వం!! ఉన్నట్లుండి పద్మ ప్రారంభించింది!

‘చూడు సోజా! నువ్వు చాలా మంచివావవు. కేపు మాష్టరు గారు పాఠశాలండ వెల్తున్నారు. ఆ రాత్రికి రారు! నాకు తోడ్డుగా పడుకోవటానికి నువ్వు రావాలి!’ తప్పకన్నట్లు అన్నది.

‘అమ్మను అడగాల’ంది సంకోచంగా సరోజ.

‘అడుగు! నేనూ ఆమెతో చెప్తా!’

‘ఇంకకు ముందు మాష్టరు కేంపు కలితే, నవ్వొక్కరై వే వుండేదానివిగా!’ సందేహంగా అన్నది, యిప్పుడు నేనెండకు? అనే భావం సుసించేవా.

‘మనిద్దరం న్నే హీతులం కదా! సరదాగా వుంటోందని అంటే!

‘నేనుంటే నీకలాగే వుంటోందా?’

‘ముమ్మాటి! న్నూ!’

‘అంత సరదాగా వుంటోంది?’

‘నిజంగా’

‘పద్మా! అంతగా నేనూ వుంటానా?’

‘వుంటావు - వుంటావు - వుంటావు -’

(సకేషం)

“కథాంబలి”లో వెలువడే కథలన్నీ కేవలం కల్పితము. ఎవరినీ ఉద్దేశించి వ్రాసినది కాదు. రచయితల రచనలకు మేము ఏమాత్రం బాధ్యులు కాదు. —సంపాదకుడు.